

ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ

СКРЪБ

chitanka.info

СКРЪБ^[0]

*Минават дните — и умира с тях
от мъжка воля хранена надежда.
Напред се вече погледа не вглежда:
което чаках — мъртво го видях.*

*И с своята неволя примирен,
намерих в нея ази и утеха —
това поне ми дните не отнеха!
За други ноц, скръбта е ден за мен.*

*И ней съм предаден беззаветно,
една ми е тя днес в живота сладост;
тя срещна ме в неволята приветно,*

*и даде ми туй, за което младост
и сили губих да го търся щетно...
О, сладка скръб, едничка моя радост!*

---

^[0] Скръб. — Идеята на стихотворението, изразена в последния стих — „о, сладка скръб, едничка моя радост“, е във връзка с мисълта му, че чрез личните си страдания (плод на дългогодишната му болест) е достигнал до духовно възвисяване, — мисъл, чието потвърждение той дири в разказа на Тургенев „Живи мощи“ и в романа на Короленко „Слепият музикант“. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.